

להרוות צמאון נפשות
ישראל מנהר היוצא
מעדן נחל נביע מקור
חכמה

אור תורת רביה"ק מוהר"ן מברסלב ז"ע

והחיה נרדמים

להחיות נפשות שוקקות לעבודתו יתברך שמו // ברוך לב

עדות של קרוקס

כן. כשחזרתי היום משחרתי...

[“מה? התפללת הבוקר? עם תפילין? בבית הכנסת?”]

די, די. אין לי כח.

טוב, מתנצל. כשחזרתי משחרתי...

הבחנתי בילד פעוט המחכה שיעבירוהו את הכביש. מאד מיהרתי, הלכתי הלאה, כאילו לא ראיתי. יש ברחוב מספיק אנשים שיעשו זאת במקומי. אבל חזרתי אחורה, שאלתי אותו בחיוך אם רוצה שיעבירו אותו והוא הרים אלי עינים מודות ומתביישות. חיכינו ועברנו את הכביש. מה תאמרו? צדיק אני, אה? נקודה טובה, נכון? גיוואלדיג...

בוודאי. גמלת חסד עם יהודי. לא מבין, יש לך ספק בזה?

בסדר, ריקודין והמחצת כף. מצאת קמצוץ טוב, אשרי חלקי. אחרי שנות עונשי גהינום אקבל שכרי על החסד הזה. אכן אאמין בזאת באמונה שלימה. אבל מה הטוב הפשוט והאנושי הזה, מול הרים של רוע? איך הוא עוזר לי מול כל מה שעובר ויעבור עלי?

שבריר יהלום מול אלף ליטר ביוב

מבין אותך. אבל במטותא, אל תגיד “רק רע כל היום” כשיש גם טוב.

הטוב הוא יהלום ששוה מיליארדים. הרע זה הצפה של ביוב על החיים.

בית מוצף, מלא זבל, שבחדר הקטן בתוך מגירה צדדית, מונח בו יהלום – התווית עליו? התאמרו שיש בו רק לכלוך בשעה שגנוז בו אוצר יקר? מה היית עונה למי שהיה מייאש אותך לעזוב את הבית המקולקל, למרות היהלום, כי הביוב הגואה עד התקרה יש בו אלפי ליטר, מאות קילו אשפה, והיהלום הוא פחות מכזית?

אין לנו מושג – לא בטוב ולא ברע. אנו טועים לדמות מילתא למילתא ולכן רואים “רק רע כל היום” ומחליטים שהוא כל הווייתו. את נקודת טוב נגדיר שהוא רק “קמצוץ”. אם נכיר באורו העצום של טוב “פחות מכזית”, נבין שהוא נצח נצחים. שיש בו ערך אדיר יותר מכל חורבנות איומים רח"ל שמי שכשל לעשותם ח"ו עלול להיענש חמורות על כל דבר קטן מהם, אם לא ישוב בתשובה ויתקנם.

ביתו נשרף כליל ל"ע, באישון לילה ברח החוצה כל עוד רוחו בו. ניצב בלב קרוע ומורתח מול העשן והאפר. כל רכושו עלה בלהבות, עם הון רב שנצבר במשך שנים לנישואי צאצאיו. לא נותר לו מאומה זולת עורו לבשרו.

והנה מגיע אדם ומפשפש בתוך הרמץ, עד שמוציא מהכבשן דבר מה מלא פיח – ורץ עמו במהירות אל האומלל ומושיט לו בפינים מאירות:

“הא לך, אחי. הא לך קרוקסים לרגלך, הותירם ה' עבורך לפליטה גדולה. חזק והתחזק. היכן שתהיה הערב, ואין בידך פרוטה עבור לחם לפי הטף, לכל הפחות לא תלך יחף. קרוקסים חדשים לא תצטרך לרכוש”.

האיש מביט בו בעינים קרועות: הנטרפה דעתו לחמוד לצון בשעה כזאת? אלא שהלה ממשך בהתלהבות:

“אמנם אין כאן שניים, רק קרוקס אחד – וגם הוא חרוך מעט בעקבו – אולם 'מעט גם זה טוב'. הרי ידעת שגם רגל אחת יחפה, עלולה לגרום הצטננות ח"ו. רק זה חסר לך, שמלבד כל הצער והיגון והאנחה, עוד תלקה בציצון ח"ו...”

מגדיל חסדו ושוטף את הקרוקס בורס מים חיים, מצחצחו מאפרו ובתוך כך מפליא דיבורים: “הבט וראה מה גדלו עליך רחמי שמים בעומק הדין. פלא והפלא, איך כילו להבות אש הכל, מימין ושמאל, ורק על שארית הקרוקס גוננו ממעל, להיטיבך במצבך”.

נקודה קטנה מול הר של רוע

מדוע תצחק? הרי זה מה שמתרחש בינינו:

עולמי הרוחני נחרב, כל מה שהיה כבר לא קיים. רק אני אשם באסון הזה. כולי רק רע כל היום, ואתה שולף מתוך המשבר מחצית “נקודה טובה” שגם בה אין מתום, ומבקש לנחמני?

אם הייתי סבור בעבר שיש לי איזה קשר לתורה, לתפילה, ליראת שמים, לצדיקים – מתברר שכבר לא, וכלל לא ברור לי שבעבר כן היה. אם הדברים הטובים האלה אכן היו קיימים בי, לא הייתי מגיע למצב הנורא שנפלתי אליו.

מה נקודה טובה? החומד לצון אתה ל"י? כן, יש בי נקודה טובה, אך מה יש לי ממנה בשעה נוראה כזאת?

- האם תוכל לספר לי את נקודתך הטובה?

וכשם שיש בערכו של יהלום כדי לבנות מחדש את הבית המוצף, ואף לרכוש עוד בתים – ולא רק לתקנו ולנקותו – כך קמצוץ הטוב יכול להיעשות לשלהבת שתאיר הכל. כאותו פחמי שתמה “אנה יכנס כל הפשתן הזה”, מי יכול לכבוש את כולך, והיה הפיקח משיבו “ניצוץ אחד יוצא ממפוח שלך ששורף את כולך. ניצוץ יוצא מיוסף שמכלה ושוורף את כולם (רש"י בראשית לו).”

פס אור דקיק

בסבך עצי היער העבותים, במעבה החושך ואפילת הלילה, כשלב מיוחד וירא מלסטים וחיות רעות – רואה לפתע מן המרחק קרן אור. מתקרב עוד ומבחין כי יש שם בית. תריסוי מוגפים על חלונותיו, אלא שמבין החרכים מציץ ובוקע פס דק מאד של אור.

“למה תלך? מה כוחו של פס דקיק כזה? הרי אין בו כדי להועיל מאומה, ק"ו שלא כדי להאיר ולהורות לך את הדרך החוצה?”

אלך ואלך, כי קרן אור קטנה זו, מעידה על אור הממלא את הבית. אמנם התריסים מכסים ומסתירים, אך פס הפורץ החוצה מעיד כי קיים שם אור ויש אדם. לא אפסה תקוה.

אמנם מן הרמץ פרץ החוצה רק שיידי קרוקס חרוך, אך עדות הוא כי יש רחמים מכוסים – והם עתידים להתגלות עליך אם רק תבוא אליהם.

הבן, ידידי. נקודה טובה היא אור אלוקי הקיים בך.

מעשה החסד עם הילד, אינו רק פס דק של טוב. הוא גילוי על טוב עליון הממלא אותך, בוקע ומאיר מתוכך ואין לו סוף. בעוונותינו הרבים, הוא מכוסה כרגע. היצה"ד הגיף עליו תריסים. אבל נותר חרך בלתי מוגף וממנו מציץ פס דק – כדי לגלות על הנעשה אצלך פנימה, במציאותך האמיתית.

ממעמקי סבך היער הסוגר עליך, מאפילת החושך והאימה המאיימת, הבט לעברו והתקדם אליו. עוד צעד ועוד אחד. אל תראה בו לעג ולצון, קרוקס חרוך בעלמא. אל תולול ביהלום זה. ראה בו עדות חרישית על קיומו של אור גדול, על רחמים רבים, על ענין עילאי שעוד יתהפך הכל לטובה.

עדות הרוכה על רחמים גנוזים

חיות דקדושה

א חסיד'שע פארברענג

איך 'מתמודדים' מול 'צרות ח'ו'...

למצוא הרחבות גם בתוך הצרות בעצמן, ולהביא תודה והודאה על זה בכל עת, כי באמת בכל צרה שבועול יש בתוכה הרחבה, וע"י זה מכניעין כלל כל הצרות והגלויות הרוצים לעקם את הלב בעת צרה כאילו אפס תקוה ח'ו, שזה עיקר הצרה הגדולה ביותר מכל הצרות עצמן".

עיניו של מנחם מענדל אורו וכמו ממילא נצמד לחוברת לעיין מבפנים: "אבל יעקב אבינו המשיך תיקון זה ליתן רוח בין עדר לעדר, ואמרו רז"ל שכיון יעקב ליתן רוח בין הצרות והגלויות", הרי זה נפלא! - הוא מכריז - "יעקב אבינו שולח מלאכים (-מלאכים ממש) לעשו לשאל בשלומו ולבקש על נפשו, עשו לעומתו לא מתרגש, וגם הוא הולך לקראתך וארבע מאות איש עמו, מה עושים במצב כזה? איך מכניעים קליפה נוראה כזו שהולכת ומתגברת? אך יעקב לא נרתע, ויחץ את העם אשר איתו הוא מתחיל להפריד בין הצרות, ליתן רוח בין עדר לעדר, בין גלות לגלות, וכמו שרבי נתן ממשיך: "שאפילו בעת צרה ח'ו יסתכלו על הרוח ועל ההרחבה שהרחיב ה' ית' עמו עד הנה, וגם בהצרה בעצמה מרחיב לו כנ"ל, וע"י זה יוכל לצעוק להשי"ת ויהיה נצול לגמרי מכל הצרות בחסדו ונפלאותיו ית'".

רק כך נוכל לצעוק ולהתפלל ולהיושע

"ואם נרחיב קצת יותר" - מחדד זלמן לייב - "הרי היום מסתובבים כל מיני שמועות על כל מיני סכנות מוחשיות המתקרבות ומסכנות את העולם... 'סכנת הקרינות', סכנת 'הכוכב השרביט' שמתקרבת יותר ויותר... וכמובן הסכנות האמיתיות ברוחניות, בנוסף לכל הצרות של כל אחד בפרטיות, טירדת הפרנסה והנסיונות למיניהן. והפתרון האמיתי לכל זה הוא פשוט לא להגיד 'זה סוף העולם' ולהתלונן שאי אפשר לשרוד, לא מרויחים כלום מזה, ואף מפסידין הרבה, כי אפילו להתפלל לא יכולים במצב כזה. אלא במקום להסתכל על מכלול המיצר, נסתכל על המרחב שבתוכו, במקום להגיד 'ירידת הדורות' נגיד 'הרחבת הצרות'. נכון, ישנם סכנות המרחפות מעל ראשינו, אך ב"ה כולנו נושמים וחיים, ופה ושם מציץ אורה ומנוחה, ועל אף דוחק הפרנסה יש ב"ה לחם לאכול ובגד ללבוש. וגם הצרה בעצמה איננה בבחינת 'אין סוף'. וכך צעד אחר צעד נפתח הלב לפרש שיחתו לפני השי"ת ולהתפלל על זה, וזהו התכלית הנרצח להמשכת הישועות בקרוב".

"ובמילה אחת" - מסכם מנחם מענדל כאשר הרוגע המתפשט על פניו מחליפה את הדאגה - "להתחיל 'לחתך' את הצרות לנתחים, ולמצוא בין הדבקים נקודות של הרחבה ואור, וע"י זה יתקייים בס"ד 'ומותר קנקנים נעשה נס לשושנים'..."

פניו של מנחם מענדל לא השאירו הרבה ספקות, הדאגה ניכרת עליה בבהירות, וזה אך טבעי שידידו הקרוב זלמן לייב יפנה אליו לדובב את רוחו ולשמוע על מה הסער הגדול הזה.

אכן דאגה בלב איש ישיחנה, מנחם מענדל לא מתנגד ונענה: "איי איי, פעקלאך צרות היי. כמה קשה לשמוע, יהודים עוברים מעברים קשים כל כך. אם זה בגשמיות; רפואות - כל כך הרבה חולים שוכבים על ערש דוי, ישועות, ילדים, זיווגים, אנשים טובעים בים של חובות רח"ל. ומי מדבר על רוחניות, היירידות הדורות' שמשותוללת ומתגברת על פני תבל, פגעי הטכנולוגיה, הגזירות הניתכות עלי ראש כלל ישראל, חינוך הילדים, וכו' וכו'. מה אפשר לומר, פעקלאך פעקלאך של צרות היי. איך מתמודדים בתוך יון מצולה כזו? בתוך טרדת ומצולת העולם הזה? איך אפשר 'לשרוד' בדור הזה שתנאים ואמוראים אמרו עליו ית' ולא אחמיניה (סנהדרין צח:). תכליים מה עושים עם פעקלאך צרות כאלו? הלא נראה שזה 'סוף העולם' וזהו זה - אי אפשר יותר" מסכם מנחם מענדל בסערה.

למצוא ההרחבה בתוך הצרה

"מבין אני לליבך חברי היקר" - מביט זלמן לייב בהבנה על ידידו - "אך בוא נראה מה רביה"ק מיייעץ לנו לזמן כזה. רביה"ק מלמד אותנו יסוד נפלא (ליקו"מ קמא תורה קצ"ה), 'בצר הרחבת לי' - בתוך הצרה עצמה יש גם כן הרחבה, לא יתכן כזאת שיש צרה בלי הרחבה בתוכה, כי כאשר השי"ת שולח צרה הוא מסתיר בתוכה הרחבה, שבוה הוא מזכיר אותנו שבעצם הוא זוכר אותנו ולוקח הכל בחשבון".

הערש מיילעך שבדיוק נכנס והאזין לסוף הדו-שיח שלף מיד מאמתחתו חוברת קטנה - 'ליקוטי הלכות כלאי בהמה הלכה ד' שנושא באמתחתו ולומד עמה בכל עת מצוא כהכנה לקראת ימי החנוכה הבעל"ט - ונענה: "הנה, רבי נתן מבאר כאן שזה עצה עמוקה מאוד, כי רק על ידה יכולים לצעוק להשי"ת על הצרה ואכן לצאת ממנה, "כי כל הנמשך אחר צערו הצער נמשך אחריו, על כן צריכין ליזהר מאוד ליתן רוח בדעתו

במקום להסתכל על מכלול המיצר, נסתכל על המרחב שבתוכו, במקום להגיד 'ירידת הדורות' נגיד 'הרחבת הצרות'.

מערכת של חיות

ברסלב נותנת לי אור גדול בקרבת אלוקים, אבל מה עושים עם געזונט פרנסה נחת?

הרה"ח ר' מרדכי שלום רוזנפלד שליט"א
בסדרות חסידי ברסלב > שלוחה 992 > שלוחה 1

הדרך הפלאית שכבר עזרה להרבה אנשים לקום בבוקר מוקדם

הרה"ח ר' אברהם צבי גלינסקי שליט"א
בשלוחה 922

הקו שיאיר לך את החיים

02.5.808.321

מזל טוב

לידידנו הנכבד
הרה"ח **משה שיינפלד** שליט"א
לרגל שמחת ליוב בהולדת בנו כי למזל טוב בשעטרם
בוכות רביה"ק יובה למלח לטורה ולחופה ולמעשית.
ירושלים

מזל טוב

לידידנו הנכבד
הרה"ח **שמואל שלמה בלויא** שליט"א
לרגל שמחת נישואי בנו החתן אהרן דוב ע"כ בת הרה"ח נתן אטינגר שליט"א
בוכות רביה"ק יובה למלח לטורה ולחופה ולמעשית.
ירושלים - בית שמש

היו שותפים בהפצת האור

נתינתם הביאו את האור הזה לעוד אלפי יהודים!
התקשרו 025.808.321 שלוחה 5 <9 - (מענה אנשי)

להחיות עם רב

תשובה ברוב יועץ
בדרך שאלה ותשובה

הרה"ח ר' שאול סירוטה שליט"א

א פונק פון חיות

רבינו ז"ל הרים קולו
הקדוש וצעק בקול עמוק
וחזק, קול גדול ולא
יסף, והזהיר אותנו בזה
הלשון: **"אלט' טאר מען
נישט זיין!"** - "זקן אסור
להיות!" : ואמר עוד: **"איך
האב פיינט 'אלט' אפילו
א אלטן חסיד, א אלטן
צדיק, א אלטן למדן, איך
האב נאר ליב יונג' נאר
פריש ניין!"**

"אני שונא זקן, אפילו חסיד
זקן, צדיק זקן, למדן זקן - 'זקן'
אינו טוב: אוהב אני רק 'צעיר' רק
התחדשות ורעננות! כי צריך רק
להתחדש בכל יום, להתחיל בכל
יום, להתחיל בכל עת מחדש":

(שיחת ה"ר")

מקור חיים

א ווארט אויף די פרשה

ואני אתנהלה לאטי

אף על פי שצריכין להיות זריז גדול
בעבודתו יתברך, אף על פי כן אי
אפשר לדחוק את השעה כלל, רק
לילך ולהתנהל לאט לאט, בבחינת
'הבא לטהר מסיעין לו אומרים המתן',
וכמו שאמר יעקב אבינו עליו השלום:
'הילדים רכים וכו' ואני אתנהלה
לאטי' לרגל המלאכה אשר לפני ולרגל
הילדים וכו' יש בזה הרבה לדבר:
(ליקוטי הלכות, הלכות גזילה ה, כ"א.)

שאלה:

אני אברך צעיר, גר בדירה
שכורה, בדרך הטבע אינני
רואה את עצמי קונה דירה
בקרוב, כאשר אני מתמודד
אפילו עם דמי השכירות.
מסביב אני רואה אברכים
מצליחים לקנות דירה משלהם
ואני מרגיש צביטה בלב, למה
אני לא מצליח. גם רצוני לדעת
אם יש עניין בזה להשתדל
להתפלל ולחטוף כסף עבור
דירה משלי, ולכאורה זה גם
יועיל לדוגע בעבודת ה' בפרט
בשנים הבאות כאשר בעז"ה
המשפחה תתרחב.

תשובה:

בתפילה תמיד לא להשתעבד לעוה"ז

הנה עצם הדירה כמובן שהוא ענין נחוץ לעבודת ה', שיהיה
מקום רגוע ושלו לעצמו ולבני בית, הילדים, שיוכל לגדל
ולחנך דור ישרים ביישוב הדעת. אמנם אם להשקיע לקנות
דירה או לשכור זה ענין אחר ומורכב יותר, ואין בזה כללים
ברורים. רבי נתן כותב לבנו (מכתב קלד) **"ותעלזנה כליותי
בישועתך אשר תהלה לאל קניית בחסדו בית נאח למזל
טוב. אם אמנם ידעתי כי כבוד עליון הדבר קצת, עם כל זה
עשיתי יפה שלא עזבתי בית קדש, כפי אשר שמעתי והבנתי
מרחוק, כי לא בכל יומא מתרחש דירה נאה ורחבה קדוה
במקום קדש"**.

אמנם מאידך יש להזהר מאוד לא להיכנס לחובות ומרידות
של הלוואות ולהיות נתפך לעבד נרצע חלילה. וכמו שרבי
נתן מבאר באריכות בהלכות אבידה ומציאה (הלכה ג),
שעיקר שכחת התורה הוא ע"י תאוות ממון, **"כמו שרואים
בחוש שבטלים מהתורה על ידי טרדת הממון והפרנסה כל
ימיהם ואינם עוסקים בתורה עד ששוכחים אותו לגמרי
רח"ל, כי נמשכו אחר תאוות ממון שנדמה להם שצריכים
להתייגע כל ימיהם על הפרנסה, וזהו לא עלתה בידם"**.
זה סכנה גדולה להיכנס למרידות להשיג כל חודש הון רב,
זה עול שמנתק את האדם מלימוד התורה ועבודת השי"ת.
וידועים דברי המהרש"א (ברכות מז): על מאחז"ל **"שלשה
מרחיבין דעתו של אדם"** וז"ל: **"היינו שיהיה דעתו נפש
רחבה למנהל אחר תענוגי העולם הזה"**.

ובהלכות מגילה (הלכה ד) מבאר רבי נתן אומר שביותר
צריך לשמור זכרון עולם הבא כשמתיישבים בתוך בית
בעולם הזה, שאז יוכל חלילה לשכוח מהתכלית, ואין
שגוען גדול מזה שאדם מיישב פה בעולם הזה, אלא צריך
להתיישב בבית בדעה שהכל הוא למען עסקי עולם הבא,
לעבוד את ה', לחנך את הילדים, בית ועד לחכמים ובית
פתוח לרווחה לעניים.

הכלל בזה הוא שצריך לצעוק הרבה להשי"ת ולעשות
מעשיו לשם שמים שלא יצא מכשול ותקלה ממעשיו. כי

עיקר העצה היא התפילה והשיחה להשי"ת, אין שום עצה
כי אם להתמזין לישועתו יתברך, ובתוך כך לבקש מהשי"ת
שיזמין לו מה שצריך דבר גדול או דבר קטן, ואין עצה
ותחבולה כי אם להשליך יתנו על השי"ת שיזמין לו מה
שצריך, ואם צריך לעשות איזה תחבולה שיזמין לו ה' את
העצה הנכונה בעיתו ובזמנו. כי העיקר הוא העצה טובה בכל
דבר שיש חלוקת העצה, ועל זה צריך הרבה תפילות, וכמובן
לשפוך שיח רב שהעולם הזה לא ירמה ויסמא את העין, לא
להחליף עולם נצחי בעולם עובר.

זה מעשה שלו וזה מעשה שלי

ולענין מה שאחרים מצליחים והשואל מתמרמר על עצמו
בוה, הנה על זה יש לנו יסוד איתן שרביה"ק מלמדנו
במעשה מחכם ותם. שכאשר באו לבלבל את התם שחביריו
יש להם יותר ממנו והם מוצלחים יותר ומרוויחים יותר,
ענה בתקיפות **"זה מעשה שלו וזה מעשה שלי"** ולא
רצה לשמוע מאומה מזה. כי אחד מיסודי היסודות בדרכי
התמימות הוא להיות תמים עם ה' אלקים ולא תחקור
על הנהגתו, ללכת בתמימות שכל הנעשה הוא לטובה,
והמהרהר אחר השי"ת בזה הוא פגם גדול ביותר ומביא לכל
הקלקולים חלילה.

ולפי האמת שיפריע לאדם איך שהולך לשני זה כמו לומר
שמפריע לי שיש לשני מספר מסויים בבתי עיניים שלו,
הרי זה ענין מיוחד בשבילו ואין למי שירכיב בתי עיניים
של חבירו, הרי לא יראה מאומה... אלא צריך לשנן ולחזק
תמיד בנעימות שכל המאורעות שעובר עלי, וכל מה שאני
כן מצליח או לא מצליח, הכל הוא בחשבון מדודקק ביותר
לטובתי הנצחית.

ורבי נתן מאריך בליקוטי הלכות (ריבית הלכה ג) שעיקר
חסרון הפרנסה בא מחסרון בטחון, כי צריך להאמין שבסיבה
קלה יגיע לו כל מחסורו. וכל שפע של פרנסה צריך להגיע
בדיק בשעתו ובזמן מסוים, ומי שדוחק את השעה השעה
השעה דוחקתו והשפע חלילה בורחת ממנו, יע"ש דברים
מבהילים שכאשר יהיה לאדם בטחון גמור בדיעה ברורה
שהכל יגיע בשעתו, אז זה יגיע אליו בקלות ובשמחה בעיתו
ובזמנו.

ואז בוודאי אם יש לאדם כסף מיותר, אז למה לא להשקיע,
הרי אין זה נגד הבטחון, כי יש לו גם עכשיו הנאה מזה, אמנם
להכנס לתוך קלחת של הלוואות - אין זה בגדר ההשתדלות,
והרי זה היפך שלימות הבטחון. ולמה לדאוג דאגת מחור.

ורבי נתן ממשיך שם, שבדודאי מי שחש על עצמו להסתכל
על זה בעין האמת לאמתו, ואינו עושה קביעות מעסקי
העולם הזה, ואינו חושב כלל מיום לחבירו, ואפילו מה
שצריך לעשות עושה בדרך עראי בהעברה בעלמא, עושה
השתדלות בסיבה קלה עד כמה ששייך לעשות ואינו
מתעמק בזה יותר מידי, אזי השי"ת **"בוודאי יהיה בעזרו
לצאת מעבדות לחירות, לזכות לאמונה שלימה ובהירה,
בטחון שלם ונכון, ובוודאי לא יחסר לו שום דבר המצטרך
לו, כי זהו עסקו של אותו זקן וצדיק האמת רביה"ק,
להמשיך לאנשיו אמונה תמה ובהירה, להוציאנו מעסקי
העולם הזה מתוך הרחבת הדעת ובשמחה וטוב לבב"**.

הרה"ק הרבי רבי ברוך ממעזיבו' זיע"א

• י"ח כסליו תקע"ב לפ"ק •

מעזיבו'. שבת הגדול תקל"ב לפ"ק.

שמחה רבה שורה בבית. בית קדוש זה אשר קירותיו ספוגים קדושה עליהם מקדושתו של הבעש"ט הקי זי"ע שהיה דר שם, נפל בירושה לנכדה מרת פיגא ע"ה, ובראש חודש העבר נתמלא הבית כולו אורה בורחת שמשו ולידתו של רביה"ק זי"ע.

בשמחת הברית נכחו גם דודיו האחים הקדושים הרה"ק רבי ברוך ממעזיבו' זי"ע והרה"ק בעל דגל מחנה אפרים זי"ע - אחיהם של מרת פיגא ע"ה אמו של רביה"ק.

לאחר הברית כאשר ניגש הרה"ק רבי ברוך ממעזיבו' לאחיותו לברכה, שתוכה לגדלו לתורה לחופה ולמעשים טובים. נענתה מרת פיגא - שהיתה בעלת רוח הקודש וצפתה במחולקת הגדולה הצפויה להיות על הרך הנימול - שיברך אותו שלא יחלקו עלי, נענה הרבי רבי ברוך ואמר:

"זה כבר אבד! הדבר מוכרח להיות, מוכרחים לחלוק עליי. וכפי שהתבטא הרבי רבי ברוך'ל לנכדו ברבות השנים: "לרבי נחמן יש נשמה גבוהה כזו שאינה יכולה להתקיים בעולם מבלי שיחלקו עלי, ורק כשיחלקו ידברו עליו יכול הוא להתקיים בעולם".

•••

הרה"ק הרבי ר' ברוך ממעזיבו' זי"ע נולד בשנת תק"ג לאביו הרה"ק רבי יחיאל זי"ע ולאמו הצדקת מרת אדל ע"ה בתו של הבעש"ט הקי זי"ע. את רוב תורתו קיבל מפי הרה"ק רבי פנחס מקארין זי"ע, וכמו כן הסתופף בצילם של המגיד ממעזריטש זי"ע והרה"ק בעל תולדות יעקב יוסף זי"ע שהראו לו חיבה יתירה.

בהיותו עדיין רך בשנים הפליא את רואיו בעבודת השי"ת והשגותיו, וידידיו בו נשגבות. כבר אז התבטא עליו המגיד ממעזריטש כי "הוא דבר חידוש", והרה"ק רבי פנחס מקארין הראה פעם לסובביו איך שהוא אינו מרפה מדביקותו בהשי"ת אפילו בשעת שינה. וידוע שאמר פעם הוא בעצמו בטל ילדותו כשהשיב לשאלת זקינו הבעש"ט הקי על הראשי תיבות של "בבא קמא" ברוך בן אדל קדוש מירחם אמו.

צדיקי דורו החשיבוהו כאחד משרפי מעלה והפליגו לדבר בשבח גדול עבודתו העילאית, השגותיו הנעלות ובמעלות רום נשמות, עד שהעידו עליו שזכה לניצוח מנשמות שלמה המלך ע"ה. גם רביה"ק הפליג מאוד בקדושתו ומעלתו.

לאחר הסתלקות המגיד הקי ממעזריטש לשמי רום - בשנת תקל"ג - קיבל עליו מרותו של הרה"ק רבי מנחם מענדל מוויטעבסק זי"ע, ובשנת תקל"ח, עם עלייתו של הרה"ק מוויטעבסק לארה"ק, התיישב בטולטשין והחל להנהיג את עדת חסידיו. משם העתיק מורשו למעזיבו', אליה נהרו המוני חסידים להתבשם מזיו תורתו וקדושתו. נודע כקדוש ונורא על אף שדרכו בקדוש היתה טמירה ומכוסה ביותר. עבודתו העליונה היתה למעלה מבנינת אנוש.

בעלותו על כס ההנהגה כבש לו הרה"ק ממעזיבו' דרך מיוחדת רבת מסתורין, אשר פשוטי עם לא חכמו לעמוד בסודו ולא יכלו השיגה. כדוגמת דרכו בקודש להתנהג בקפידא ובחריפות יתירה כלפי חסידיו, ולעיתים גם בפני גדולי הצדיקים. הנהגה אשר תוכה היתה רצופה אהבה רבה ומסירות נפש עצומה עבור כלל ישראל, וכפי שהיה נגלה לפעמים טפח ממוהותה, כשגרם בכך להמתקת דינים וקטרוגים מעל בני ישראל.

במכתבו לרבו הקי מוויטעבסק זי"ע בתחלת הנהגתו בטולטשין הוא כותב: "מקטנם ועד גדלם שמו פניהם אלי,

ואת ה' אלקי השמים והארץ אני ירא, להעלים עיני מהם ולהסתיר פנים מעיניי בקשתם, וברחמים גדולים אני מנהלם".

•••

שנת תקס"ב לפ"ק.

המחלוקת על רביה"ק מתעוררת, בימים הללו מנסים המתנגדים להחתים די צדיקי הדור על התנגדותם לרביה"ק, אמנם דווקא כעת נתגלה האור מתוך החושך ביתר שאת. רבים מגדולי צדיקי הדור המפורסמים שולחים אגרות שלום לרביה"ק, בהם הרה"ק רבי גדליה זי"ע; הרה"ק מברדיטשוב זי"ע; הרה"ק רבי זאב מטשארינאוסטרא; הרה"ק רבי אברהם קאליסקער זי"ע; הרה"ק רבי אברהם דוב מחמעליניק זי"ע; ועוד, באגרותיהם הם מחזקים את ידו של רביה"ק באהבה רבה עד מאוד, ומאידך מתמרמרים על החולקים עליו.

בין הצדיקים הללו בולטת דמותו של הרה"ק רבי ברוך ממעזיבו' זי"ע בהיותו נחשב כגברא קפדנא ומוכיח בשער ומקובל על כל צדיקי הדור, ששלח את אגרותיו לחזק את רביה"ק בדרכו וכתב מרורות עת החולקים. ואך כאשר אחר כך חלק על רביה"ק גילה דעתו בפירוש לנכדו שכל כוונתו הוא כדי שתוכל נשמתו של רביה"ק להישאר בעולם.

בספר 'בוצינא דנהורא' - אסיפת אמרי קודש ממשנתו ותולדות חייו - מביא מה שהיה מרגלא בפומיה ללמד זכות על ישראל, ולפרש כפירוש של רביה"ק (ליקו"מ) קמא רפ"ב) על הפסוק (תהילים לו, ז): "ועוד מעט ואין רשע והתבוננת על מקומו ואיננו", שאף אם איש הישראלי סר ח"ו מדרך הטוב, אינו על אף רשעותו הרי נותרה עדיין בקרבו עוד מעט נקודה אחת טובה שאותה לא קלקל ואשם אינו רשע, לכן - פנה רבי ברוך'ל בתפילה להשי"ת - רבושי"ע, והתבוננת על מקומו תן דעתך להתבונן על אותה נקודה, מקום המועט; ואיננו - הרשע, כי תראה אף הטוב שבו... •••

י"ח כסלו תקע"ב לפ"ק.

כבר למעלה מחודש ימים שהרבי רבי ברוך'ל נחלש, לאנשי ביתו הוא גילה זה מכבר שהוא צריך להסתלק מן העולם להמתיק קטרוג מעל כלל ישראל. חסידים ואנשי מעשה עומדים מסביב כאשר לפתע מתרומם הרבי רבי ברוך'ל, מתיישב על המיטה ונענה לאמר: "ברוך שאמר והיה העולם" - אין והיה אלא לשון שמחה, בעת שיברוך'ל אומר דיבור נעשה שמחה בכל העולמות, 'ברוך גוזר ומקיים' 'ברוך' מחתך גזרות הרעות מישראל ומקיים גזירות טובות עליהם, 'ברוך גוזר ומקיים' 'ברוך' גוזר והקב"ה מקיים. מעולם לא אמרתי דבר שקר נופי רק שקר אחד - אשמנו בגדנו וכו'. וכך עלתה נשמתו הקדושה השמימה, ומנוחתו כבוד במעזיבו' סמוך ונראה לציון זקנו הבעש"ט הקי זי"ע.

בשעה שנסתלק לגזי מרומים מצאו על שולחנו את ספר הזוה"ק פתוח בפרשת השבוע - פרשת וישב (ח"א קפד, א) בו נאמר: "אית רוגזא דאיהו מברכא מעילא ומתא ואקרי ברוך..." רמז להנהגתו שנראתה כאילו הוא רוגז, ובכך המשיך ברכה לישראל.

מעט דברים ממשנתו ותורתו, תולדותיו וקורותיו מפי תלמידיו הקדושים וצדיקי הדורות נקבצו ונאספו בספר "בוצינא דנהורא".

זכותו יקן עלינו ועל כל ישראל אמן.

מקורות: בוצינא דנהורא. גדולי החסידות. חיי מוהר"ן. שיש"ק.

"שלהבת האש" יוקדת בעיר ביתר!

בהתרגשות דקדושה מתכוננים אנשי שלומנו בעיר ביתר לקראת כינוס וסעודת מלוה מלכה מיוחדת, אשר תתקיים בס"ד במוצאי שב"ק פרשת וישלח הבעל"ט, לרגל כינון יסוד חבורות 'לחיותנו' עבור 'חסידישע מקורבים' בעיר. כאשר לאחר רצונות וכיסופים אין מספר יזכו לייסד ולכוון חבורות ברחבי העיר, לעשרות אברכים מבקשי ה' וחושבי שמו, להתרומם ולהתעלות בעצותיו הקדושות ודרכו הבהירה של רביה"ק זי"ע.

האברכים מציינים בזה ציון דרך ואלומת אור להרחיב גבולי הקדושה וסלילת שבילי מעיינות הנחל נובע מקור חכמה, להרוות הצמאון הגובר מיום אל יום בקרב עם ה', להשקות צמאי חסדך ממימי מעייני החיים.

הכינוס תתקיים ברוב עם סביב שולחנות ערוכים כיד המלך, ובהשתתפות חשובי משפיעי אנשי שלומנו שליט"א אשר ישמיעו מדברותיהם נאמרים באמת להלהיב הלבבות ולהבעיר את "שלהבת האש" בלב פנימה, להחיות נפשות ישראל ולהעמידם בקן אורה ושמחה.

לפרטים נוספים ולכל דבר החבורות בביתר הר"ר שלמה קרפמן הי"ו: 0548409516

טייערער רחמידי'שער מקורב!

התחבר לאחת מהחבורות ורהיח עצמך!

להלן חלק מהחבורות המתקיימות ברחבי ארץ הקודש:

עיה"ק ירושלים: כל שבוע יום שני בערב בשעה 8:30 בבית אחד מהחברים בשכונת בית ישראל. לפרטים: הר"ר אהרן אייזנבך 0583202299 בית שמש: בקריה החרדית מידי שבועיים ביום שלישי בשעה 8:30 בבית אחד מהחברים. לפרטים: 0533163906 בשכונת חפציבה: ביום רביעי (שימו לב לשינוי) בערב בשעה 9:00 בביתו של הרה"ח ר' שמעון אליהו ברוך שליט"א, רחוב בן איש חי 75. לפרטים: 0527168452 ברמה ב': מתקיימת חבורה	מידי שבועיים ביום רביעי בשעה 8:30 לפרטים: 0534191389 רמה ד': מתגבשת חבורה חדשה לחסידישע מקורבים. לפרטים: 0533177462 עיה"ק טבריה: מידי שבוע ביום רביעי חבורה עם הרה"ח ר' יעקב נתן אנשין שליט"א. לפרטים: 0583228848 בני ברק: בעיה"ת תתחדש החבורה מידי שבוע ביום רביעי בבית אחד מהחברים, לפרטים: 0548507667 חיפה: מידי שבוע ביום רביעי בשעה 9:00 בבית אחד החברים. לפרטים: 0527172370
--	--